

**НАЦІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ
АДВОКАТІВ УКРАЇНИ
РАДА АДВОКАТІВ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

79008, Львівська обл., м. Львів, Галицький район, вул. Винниченка, буд. 6, тел.: (032) 272-16-24, факс: (032) 272-16-60
b.pavlyshyn@unba.org.ua www.unba.org.ua

вих. № 01/22-01/2016
від "22" січня 2016 року

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ
01033, м. Київ, вул. Жилянська, буд. 14

**Члена Ради адвокатів Львівської області,
Уповноваженого Радою адвокатів Львівської
області на складання протоколів про
адміністративні правопорушення,
адвоката Прокопишина Богдана Миколайовича
79008, м. Львів, вул. Винниченка, буд. 6**

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

з питань офіційного тлумачення положень

**ч. 1 ст. 284 Кодексу України про адміністративні правопорушення у взаємозв'язку
з п. 2 ч. 1 ст. 278 Кодексу України про адміністративні правопорушення**

Цим конституційним зверненням висловлюю свою повагу та хочу привернути увагу Конституційного Суду України на необхідності надання офіційного тлумачення окремих положень Кодексу України про адміністративні правопорушення з метою забезпечення реалізації та захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина, а також прав юридичної особи.

Україна проголошена демократичною, правовою державою, в якій права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість її діяльності; держава відповідає перед людиною за свою діяльність; утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави (ст. 1, ч. 2 ст. 3 Конституції України).

Основний Закон держави у ст. 8 встановлює, що в Україні визнається і діє принцип верховенства права, Конституція України має найвищу юридичну силу, а закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Також Конституція України закріплює принцип, у відповідності до якого органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України; органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (ч. 2 ст. 6, ч. 2 ст. 19 Конституції України).

Згідно з Основним Законом, права і свободи людини і громадянина захищаються судом; кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб (ч. 1, 2 ст. 55 Конституції України).

Відповідно до п. 22 ч. 1 ст. 92 Конституції України, виключно законами України визначаються засади цивільно-правової відповідальності, діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями, та відповідальність за них.

Кодексом України про адміністративні правопорушення (надалі по тексту — КУпАП) визначаються діяння, які є адміністративними правопорушеннями, а також порядок та умови здійснення адміністративного провадження у справах про адміністративні правопорушення

Завданням КУпАП, відповідно до ст. 1 цього Кодексу, є охорона прав і свобод громадян, власності, конституційного ладу України, прав і законних інтересів підприємств, установ і організацій, встановленого правопорядку, зміцнення законності, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі точного і неухильного додержання Конституції і законів України, поваги до прав, честі і гідності інших громадян, до правил співжиття, сумлінного виконання своїх обов'язків, відповідальності перед суспільством.

Однак суди, які розглядають справи про адміністративні правопорушення, не завжди дотримуються імперативних вимог чинного законодавства, внаслідок чого завдання КУпАП не виконуються, порушуються принципи судочинства, які закріплені в ч. 3 ст. 128 Конституції України.

Згідно з положеннями п. 9-1 ч. 1 ст. 255 КУпАП, голова ради адвокатів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя або уповноважений радою член ради адвокатів мають право складати протокол про правопорушення, яке передбачене статтею 212-3 КУпАП — у частині, що стосується порушення права на інформацію відповідно до Закону України “Про адвокатуру та адвокатську діяльність”.

Чинною редакцією ч.5 ст. 212-3 КУпАП передбачено адміністративну відповідальність за неправомірну відмову в наданні інформації, несвоєчасне або неповне надання інформації, надання інформації, що не відповідає дійсності, у відповідь на адвокатський запит, запит кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, її палати або члена відповідно до Закону України “Про адвокатуру та адвокатську діяльність”.

З метою визначення процедури складання протоколів про адміністративне правопорушення за ч.5 ст. 212-3 КУпАП та ведення діловодства у справах про адміністративні правопорушення, рішенням Ради адвокатів України за № 238 від 19 листопада 2013 року було затверджено Порядок оформлення головою ради адвокатів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя або уповноваженим радою членом ради адвокатів матеріалів про адміністративні правопорушення (надалі по тексту — Порядок).

Окрім цього, вказаним вище рішенням Ради адвокатів України № 238 від 19 листопада 2013 року було затверджено форму протоколу про адміністративне правопорушення, відповідальність за яке передбачено ч. 5 ст. 212-3 КУпАП, в якому відображено перелік необхідних відомостей, які повинні бути зазначені в ньому.

До Ради адвокатів Львівської області, як і до інших рад адвокатів областей України, неодноразово звертаються адвокати із заявами про складення протоколів про вчинення адміністративних правопорушень у випадку неправомірної відмови в наданні інформації, несвоєчасного або неповного надання інформації, надання інформації, що не відповідає дійсності, у відповідь на адвокатські запити відповідно до Закону України “Про адвокатуру та адвокатську діяльність”.

З метою забезпечення конституційних прав особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, на виконання вимог чинного законодавства України, яке

регулює процедуру вирішення питання щодо складення протоколу про адміністративне правопорушення, відповідальність за яке передбачена ч.5 ст. 212-3 КУпАП, голова ради адвокатів, або уповноважена особа на складення протоколу про адміністративне правопорушення направляє особі, яка притягається до адміністративної відповідальності письмові звернення (виклики) із вказівкою про час, дату та місце розгляду заяви адвоката, право на інформацію якого порушене, з метою отримання додаткових відомостей про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності, отримання її пояснень щодо вчиненого правопорушення, для забезпечення можливості подати такій особі свої клопотання чи зауваження, ознайомитись з текстом протоколу, поставити на ньому свій підпис та отримати примірник протоколу, як того вимагає КУпАП.

Однак досить частою є практика, коли особа, яка притягається до адміністративної відповідальності, не дивлячись на неодноразові виклики, що скеровуються уповноваженою особою за адресою місця проживання особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, за місцем праці такої особи, а також на електронну пошту та шляхом телефонограми чи факсом (у разі їх наявності) їх прямо ігнорує і жодним чином не реагує на відповідні звернення. Тобто, особа, яка притягається до адміністративної відповідальності, умисно не з'являється на виклики до ради адвокатів, не подає жодних пояснень по суті правопорушення, не заявляє клопотань чи інших заяв про відкладення розгляду справи, незважаючи на те, що належним чином і в розумні строки повідомлена про суть питання, яке буде розглядатись, а в особи, яка складає протокол про адміністративне правопорушення, наявні докази вручення повідомлень про виклик такої особи до ради адвокатів.

Таке умисне ігнорування викликів для дачі пояснень по суті вчиненого адміністративного правопорушення та отримання додаткової інформації з цього питання в свою чергу не дає можливості уповноваженій особі встановити будь-які інші, додаткові відомості про особу (окрім тих, які вже є в матеріалах справи і які необхідні для ідентифікації суб'єкта правопорушення), а також відібрати пояснення в особи, забезпечити проставлення такою особою свого підпису на протоколі про адміністративне правопорушення та вручити їй примірник протоколу.

Варто також наголосити на обмеженості строку притягнення до адміністративної відповідальності за адміністративне правопорушення. Так, в ході розгляду справ про правопорушення, яке закріплене в ст. 212-3 КУпАП, стягнення може бути накладено судом не пізніше як через три місяці з дня вчинення правопорушення. Тобто, з моменту звернення адвоката до відповідної ради адвокатів із заявою про правопорушення (а такий момент не завжди збігається з днем вчинення правопорушення), уповноважена особа повинна досить оперативно встановити всі обставини справи, попередньо скерувавши запити та викликати особу, яка притягається до адміністративної відповідальності, оформити протокол та відправити матеріали справи до суду для вирішення питання про накладення адміністративного стягнення.

Відповідно, голова ради адвокатів або уповноважений член ради адвокатів на складання протоколів про адміністративні правопорушення, в межах повноважень, які надані їм чинним законодавством України, у кожній конкретній справі, після ретельної перевірки наявних матеріалів та встановлення складу адміністративного правопорушення, переконавшись, що особа, яка притягається до адміністративної відповідальності належним чином повідомлена про час та місце складення протоколу і умисно ігнорує виклик до ради адвокатів, за відсутності обгрунтованих клопотань про відкладення розгляду питання про складення протоколу, вимушений складати такий протокол про адміністративне правопорушення за відсутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності. Такі дії вчиняються з метою недопущення порушень права адвокатів на інформацію, відповідно до положень Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність", задля притягнення винної особи до відповідальності та неможливості ухилення її від

відповідальності через обмежені строки накладення адміністративного стягнення і саме у випадках належного повідомлення такої особи про час та місце складення відповідного протоколу, докази про що долучаються до останнього.

Адже, згідно з ст. 268 КУпАП, під час відсутності цієї особи справу може бути розглянуто у випадках, коли є дані про своєчасне її сповіщення про місце і час розгляду справи і якщо від неї не надійшло клопотання про відкладення розгляду справи.

Після оформлення протоколу про адміністративне правопорушення, його примірник з усіма додатками скеровується за місцем праці та всіма відомими адресами місця проживання особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, а також на її електронну пошту, якщо така відома.

За такої ситуації, матеріали справи про адміністративне правопорушення, які направляються для подальшого розгляду до суду, складаються з протоколу про адміністративне правопорушення, в якому детально описується суть правопорушення, з долученням всіх отриманих і зібраних документів (доказів), які вказують на склад адміністративного правопорушення, а також відомостей, що свідчать про належне повідомлення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, про час та місце складення цього протоколу.

В свою чергу суди, в ході розгляду таких справ про адміністративне правопорушення, довільно тлумачачи норми КУпАП, з різноманітних підстав досить часто приймають постанови про направлення матеріалів таких справ на доопрацювання до осіб, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення.

Так, у справі про адміністративне правопорушення № 460/1217/15-п, що розглядалась Яворівським районним судом Львівської області, на підставі поданих уповноваженим Радою адвокатів Львівської області на складення протоколів про адміністративні правопорушення матеріалів, судом 14 травня 2015 року, після тривалого перебування матеріалів справи у суді, було прийнято постанову про повернення матеріалів справи на доопрацювання. В якості підстави для прийняття вказаної вище постанови, суддею Яворівського районного суду Львівської області було вказано наступне:

“з протоколу про адміністративне правопорушення вбачається, що вимоги передбачені ст. 256 КУпАП особою, яка склала протокол не дотримані, а саме: не вказано повних відомостей про особу правопорушника (числа, місяця та року народження; адреси його проживання, тощо), а також відсутній підпис порушника у протоколі про ознайомлення із даним протоколом та роз'яснення йому прав, передбачених ст. 268 КУпАП”.

Незважаючи на те, що особа, яка притягалася до адміністративної відповідальності, неодноразово викликала до Ради адвокатів Львівської області для надання відповідних пояснень по суті вчиненого правопорушення, відомостей про особу та для підписання і вручення відповідного протоколу, а також незважаючи на те, що матеріали справи містили всі необхідні обставини, які вказували на елементи складу адміністративного правопорушення, судом було прийнято постанову про повернення матеріалів справи на доопрацювання.

У справі про адміністративне правопорушення № 461/5236/15-п, яка перебувала на розгляді в Галицькому районному суді м. Львова, судом при розгляді матеріалів справи про адміністративне правопорушення 26 травня 2015 року також було прийнято постанову про повернення матеріалів справи на доопрацювання.

У якості підстав для прийняття вказаної вище постанови, суддею Галицького районного суду м. Львова було вказано наступне:

“у протоколі відсутні відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності, а саме: не вказано дату народження; місце народження; адресу проживання; документ, що посвідчує особу, коли і ким виданий, серія і номер; місячний

заробіток; сімейний стан; кількість осіб, які перебувають на утриманні. Крім цього, в протоколі не вказано чи притягався ОСОБА_1 до адміністративної, кримінальної відповідальності раніше і за що. Також в матеріалах справи відсутні дані, що характеризують ОСОБУ_1 та його ідентифікаційний номер, що в подальшому може ускладнити виконання постанови суду у разі накладення стягнення”.

При цьому, уповноваженим Радою адвокатів Львівської області на складення протоколів про адміністративні правопорушення у відповідному протоколі було зазначено всі обставини, які давали суду можливість вирішити питання про наявність в діях особи складу адміністративного правопорушення. Тому віднесення до “відомостей про особу” тих чи інших даних, в якості підстави для прийняття судом постанови про направлення справи на доопрацювання, свідчить про небажання приймати рішення по суті та встановлювати винуватість чи невинуватість особи.

Аналогічною неправомірною, на наше переконання, практикою і довільним тлумаченням норм КУпАП, зловживають і інші суди, розглядаючи справи про адміністративні правопорушення, відповідальність за яке встановлена ч. 5 ст. 212-3 КУпАП зокрема:

Постанова Луцького міськрайонного суду Волинської області у справі № 161/20480/14 від 19 грудня 2014 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/42054798>:

“У протоколі про адміністративне правопорушення, серії ВЛ № 0008 від 15 грудня 2014 року, складеному заступником голови Ради адвокатів Волинської області ОСОБОЮ_2 відносно ОСОБИ_1 за ч. 4 ст. 212-3 КУпАП, зазначено лише прізвище, ім'я і по батькові особи порушника, посада та місце його роботи. Даних про дату народження, місяця народження та проживання, а також даних про доходи, освіту, сімейний стан, кількість осіб, що перебуває на утриманні, а також чи притягувався ОСОБА_1 раніше до (адміністративної, кримінальної) відповідальності у вище зазначеному протоколі не зазначено. В матеріалах справи відсутні дані, що характеризують ОСОБУ_1, а також його ідентифікаційний номер, що в подальшому може ускладнити виконання постанови суду у разі накладення стягнення.

Зважаючи на вище викладене, суд вважає, що матеріали справи відносно ОСОБИ_1 за ч. 4 ст. 212-3 КУпАП, слід повернути для доопрацювання органу який їх складав, а саме Раді адвокатів Волинської області”.

Постанова Голосіївського районного суду м. Києва у справі № 752/14375/14 від 11 вересня 2014 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/40412882>:

“З Ради адвокатів Київської області надійшов адміністративний матеріал про притягнення до адміністративної відповідальності Голову правління ПАТ «Швейна Фабрика Воронін - Україна» ОСОБУ_1 за ч. 4 ст. 212-3 КУпАП.

Однак, як вбачається з протоколу, складеного 27 серпня 2014 року відносно ОСОБИ_1, відсутні відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності, а саме: не зазначено дату та місце її народження; реєстраційний код платника податків, місце проживання, що позбавляє суд можливості зробити обґрунтований висновок про наявність в діях ОСОБИ_1 складу адміністративного правопорушення та застосувати адміністративне стягнення.

Враховуючи викладене, суд вважає за необхідне повернути зазначену справу на дооформлення”.

Постанова Обухівського районного суду Київської області у справі № 372/3612/14 від 28 липня 2014 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/40013313>;

“25 червня 2014 року уповноваженим Радою адвокатів Київської області було складено протокол про адміністративне правопорушення, на підставі Закону України “Про адвокатуру та адвокатську діяльність” стосовно голови Підгірцівської сільської ради Обухівського району Київської області, який безпідставно не виконав законні вимоги адвоката ОСОБИ_3 про надання інформації запитуваної у адвокатському запиті.

Дослідивши матеріали справи, прихожу до висновку про необхідність повернення адміністративного матеріалу для дооформлення органу, який його склав з наступних підстав.

Як вбачається з протоколу, складеного 25 червня 2014 року відносно ОСОБИ_1, відсутні відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності, а саме: не зазначено дату та місце її народження; місце проживання і громадянство. З метою об'єктивного розгляду протоколу про адміністративне правопорушення прихожу до висновку про необхідність направлення адміністративного матеріалу для дооформлення органу, який його склав”.

Вважаю, що така практика судів є незаконною, прямо суперечить вимогам чинного законодавства, порушує права осіб, які беруть участь у справі про адміністративне правопорушення, посягає на публічний порядок здійснення правосуддя, виключно у зв'язку з відсутністю офіційного тлумачення норм КУпАП.

Статтею 245 КУпАП передбачені завдання провадження у справах про адміністративні правопорушення, серед яких — своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом.

Згідно з ст. 221 КУпАП, судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, зокрема і ті, які передбачені ст. 212-3 КУпАП.

Відповідно до ч. 1 ст. 256 КУпАП, у протоколі про адміністративне правопорушення зазначаються: дата і місце його складення, посада, прізвище, ім'я, по батькові особи, яка склала протокол; відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності (у разі її виявлення); місце, час вчинення і суть адміністративного правопорушення; нормативний акт, який передбачає відповідальність за дане правопорушення; прізвища, адреси свідків і потерпілих, якщо вони є; пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; інші відомості, необхідні для вирішення справи.

Правова норма, яка закріплена у ч. 1 ст. 256 КУпАП передбачає, що в протоколі про адміністративне правопорушення зазначаються лише загальні відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності. Більше того, законодавець у цій нормі уточнив, що така інформація про особу зазначається лише у разі її виявлення. В цей же час, ні КУпАП, ні Порядок чи жоден інший нормативно-правовий акт не передбачає обов'язкового зазначення в протоколі про адміністративне правопорушення, передбаченого ст. 212-3 КУпАП, інформації, на яку покликаються суди в своїх постановках про направлення справ на доопрацювання. При цьому, за відсутності єдиного критерію віднесення тієї чи іншої інформації про особу до “відомостей про особу”, суди посилаються у кожному конкретному випадку на абсолютно різні дані (для прикладу: ідентифікаційний номер; характеристика з місця праці; відомості про майновий стан, тощо), які, на їхній погляд, є необхідними для прийняття рішення по суті.

Окрім цього, інформація, яку суди відносять до категорії “відомості про особу” згідно з ч. 1, 2 ст. 32 Конституції України, ст. ст. 11, 21 Закону України “Про інформацію”, є

конфіденційною інформацією, а відтак інформацією з обмеженим доступом. При цьому, ні Закон України “Про адвокатуру та адвокатську діяльність”, ні Порядок, не наділяє уповноважену особу на складення протоколу про адміністративне правопорушення повноваженнями збирати, обробляти та поширювати про особу без її згоди конфіденційну інформацію.

Конституцією України передбачено, що правосуддя в Україні здійснюється виключно судами (ч. 1 ст. 124 Конституції України), судді при здійсненні правосуддя незалежні і підкоряються лише закону (ч. 1 ст. 129 Конституції України).

Відповідно до ст. 278 КУпАП, розглядаючи справи про адміністративне правопорушення, перелік яких визначений ст. 221 КУпАП, суди при підготовці до розгляду справи повинні вирішити такі питання:

- 1) чи належить до його компетенції розгляд даної справи;
- 2) чи правильно складено протокол та інші матеріали справи про адміністративне правопорушення;
- 3) чи сповіщено осіб, які беруть участь у розгляді справи, про час і місце її розгляду;
- 4) чи витребувано необхідні додаткові матеріали;
- 5) чи підлягають задоволенню клопотання особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілого, їх законних представників і адвоката.

Системний аналіз положень Глави 22 “Розгляд справ про адміністративне правопорушення” КУпАП вказує на те, що суд перш за все повинен визначитись чи належить до його компетенції розгляд цієї справи, згодом — сповістити осіб, які беруть участь у справі про час і місце її розгляду, при необхідності витребувати додаткові матеріали. Також суд вивчає протокол про адміністративне правопорушення, який згідно з ст. 251 КУпАП є одним із доказів по справі, а також аналізує клопотання учасників процесу.

Адже, згідно з ст. 251 КУпАП, доказами в справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються не лише протоколом про адміністративне правопорушення, але й поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами.

Відтак, протокол про адміністративне правопорушення і відомості, які відображені в ньому, є лише одним із доказів на підставі яких суд в ході розгляду справи встановлює наявність чи відсутність в діях особи складу адміністративного правопорушення. При цьому, джерела доказів, перелік яких вказаний в ст. 251 КУпАП, дає можливість суду оцінити кожен із доказів за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю (ст. 252 КУпАП).

Згідно з ст. 2 Закону України “Про судоустрій та статус суддів”, суд, здійснюючи правосуддя на засадах верховенства права, забезпечує кожному право на справедливий суд та повагу до інших прав і свобод, гарантованих Конституцією і законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тобто, суд в ході розгляду справи про адміністративне правопорушення в першу чергу зобов'язаний викликати особу, яка притягається до адміністративної відповідальності,

з'ясувати в неї всі необхідні відомості та вчинити всі інші необхідні дії для з'ясування всіх обставин справи і прийняття кінцевого судового рішення у справі.

Більше того, ч. 2 ст. 268 КУпАП встановлено вичерпний перелік справ про адміністративні правопорушення, при розгляді яких присутність особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, є обов'язковою. При цьому, серед цього переліку адміністративне правопорушення, відповідальність за яке передбачена ч.5 статті 212-3 КУпАП, відсутнє, що дає підстави розглядати справу за відсутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, у випадку, коли є дані про своєчасне її сповіщення про місце і час розгляду справи і якщо від неї не надійшло клопотання про відкладення розгляду справи.

Відповідно до ч. 2 ст. 7 КУпАП, провадження у справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності.

Згідно з ст. ст. 283, 284 КУпАП, розглянувши справу про адміністративне правопорушення, орган (посадова особа) виносить одну з таких постанов:

- 1) про накладення адміністративного стягнення;
- 2) про застосування заходів впливу, передбачених статтею 241 цього Кодексу;
- 3) про закриття справи.

При цьому, постанова про закриття справи приймається при оголошенні усного зауваження, передачі матеріалів на розгляд громадської організації чи трудового колективу або передачі їх прокурору, органу досудового розслідування, а також при наявності обставин, передбачених ст. 247 КУпАП.

Завершення розгляду справи про адміністративне правопорушення будь-яким іншим процесуальним документом як постановою, вичерпний перелік яких передбачений ст. 284 КУпАП, чинним законодавством не передбачено. Положення КУпАП не дають підстав суду приймати постанову про направлення матеріалів справи на доопрацювання.

Слід відзначити, що до аналогічного висновку прийшов Конституційний Суд України у справі № 1-7/2015 за конституційним зверненням громадянина Третяка Андрія В'ячеславовича щодо офіційного тлумачення положень ч. 2 ст. 294 КУпАП у взаємозв'язку з положеннями п. 8 ч. 3 ст. 129 Конституції України (рішення № 2-рп/2015 від 31 березня 2015 року).

Згідно з ст. 247 КУпАП, провадження в справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю за таких обставин:

- 1) відсутність події і складу адміністративного правопорушення;
- 2) недосягнення особою на момент вчинення адміністративного правопорушення шістнадцятирічного віку;
- 3) неосудність особи, яка вчинила протиправну дію чи бездіяльність;
- 4) вчинення дії особою в стані крайньої необхідності або необхідної оборони;
- 5) видання акта амністії, якщо він усуває застосування адміністративного стягнення;
- 6) скасування акта, який встановлює адміністративну відповідальність;
- 7) закінчення на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених статтею 38 цього Кодексу;
- 8) наявність по тому самому факту щодо особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, постанови компетентного органу (посадової особи) про накладення адміністративного стягнення, або нескасованої постанови про закриття справи

про адміністративне правопорушення, а також повідомлення про підозру особі у кримінальному провадженні по даному факту;

9) смерть особи, щодо якої було розпочато провадження в справ

Відтак, у разі якщо за результатами розгляду матеріалів справи про адміністративне правопорушення судом буде встановлено обставини, вказані в ст. 247 КУпАП, суд повинен прийняти постанову, якою провадження у справі закрити. Однак встановити ці обставини може виключно суд, з'ясувавши всі обставини справи та зафіксувати їх у своєму рішенні.

У разі, якщо суд прийде до переконання, що в протоколі про адміністративне правопорушення, який є одним із доказів у справі, відсутні відомості на підставі яких можна встановити наявність адміністративного правопорушення та винність особи в його вчиненні, а інших доказів немає, суд повинен прийняти постанову про закриття провадження у справі у зв'язку з відсутністю події і складу адміністративного правопорушення.

Натомість суди, не бажаючи розглядати справи про адміністративні правопорушення, або ж з метою затягування судового розгляду для закінчення встановлених КУпАП строків для притягнення осіб до відповідальності, а також для того, щоб унеможливити накладення на винну особу адміністративного стягнення, приймають постанови про повернення для доопрацювання матеріалів справ про адміністративні правопорушення.

В цей же час, існує практика апеляційних судів, які скасовують такі незаконні постанови, з підстав, які були зазначені вище, зокрема:

1) Постанова Апеляційного суду Вінницької області у справі № 33-508/10 від 11 листопада 2010 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/13368554>

“Розглядаючи адміністративну справу відносно гр. ОСОБИ_2, суд допустив ряд порушень закону. Так, розглядаючи справу 19 липня 2010 року, суд своєю постановою повернув начальнику відділу ДАІ м. Вінниці матеріали на доопрацювання, зазначивши, що протокол складений відносно гр. ОСОБИ_2 з порушеннями вимог ст. 256 КУпАП. Однак, законом не передбачено повернення протоколу органу, який його склав на доопрацювання. Суд повинен був винести рішення згідно наданих в суд матеріалів”.

2) Постанова Апеляційного суду Полтавської області у справі № 33-274/2011 від 30 вересня 2011 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/47669844>

“Постановою Кобеляцького районного суду Полтавської області від 04 липня 2011 року матеріали адміністративної справи за ст. 91 КУпАП відносно гр. ОСОБИ_3 були направлені директору Регіонального ландшафтного парку (РЛП) «Нижньоворсклянський» на доопрацювання. Прийняте рішення суд мотивував тим, що в діях останнього вбачається інший склад адміністративного правопорушення. Перевіривши матеріали справи та доводи скарги, апеляційний суд вважає, що постановлення інших рішень, в тому числі й повернення справи на доопрацювання нормами КУпАП не передбачено, а тому рішення суду в цій частині є неправильним, оскільки воно не ґрунтується на вимогах закону”.

3) Постанова Апеляційного суду Донецької області у справі № 533/5129/12 від 24 липня 2013 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/33221601>

“Згідно протоколу про адміністративне правопорушення ОСОБА_1, будучи особою, уповноваженою на виконання функцій держави, 14 березня 2012 року, о 16 годині 31 хвилині, знаходячись у своєму робочому кабінеті, розташованому за адресою: Донецька область, м. Мар'їнка, вул. Ворошилова, 32, незаконно отримав від начальника ділянки ТОВ

«Донецькенергоремонт» ОСОБА_3 грошові кошти в розмірі 5076 гривень за видачу останньому свідоцтв про проходження спеціальної підготовки з пожежної безпеки на співробітників ТОВ «Донецькенергоремонт», тобто скоїв адміністративне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 172-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Постановою Мар'їнського районного суду Донецької області від 17 червня 2013 року адміністративну справу відносно ОСОБИ_1 про вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 172-2 КУпАП повернуто до Управління Служби безпеки України в Донецькій області для доопрацювання.

Дослідивши матеріали справи, вислухавши прокурора, особу притягнуту до адміністративної відповідальності - ОСОБУ_1, представника ОСОБИ_2, приходжу до висновку, що апеляційна скарга підлягає задоволенню, а постанову суду необхідно скасувати та закрити провадження у справі, з наступних підстав.

Відповідно до ст. 284 КУпАП по справі про адміністративне правопорушення, орган (посадова особа) виносить одну з таких постанов: 1) про накладення адміністративного стягнення; 2) про застосування заходів впливу, передбачених статтею 24-1 цього Кодексу; 3) про закриття справи.

Даний перелік є вичерпний. Також, на сьогодні, КУпАП не передбачений механізм повернення адміністративної справи на доопрацювання”.

4) Постанова Апеляційного суду Запорізької області у справі № 33-452/2009 від 23 червня 2009 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/9160495>

“Протокол про адміністративне правопорушення відносно ОСОБИ_1 був складений не в його присутності, не зазначена причина відмови від підпису правопорушника, відсутні підписи свідків правопорушення та факту відмови правопорушника від підпису протоколу, відсутні відомості про одержання правопорушником копії протоколу.

Районний суд вказавши ці недоліки повернув адміністративну справу про притягнення ОСОБИ_1 до адміністративної відповідальності Державній податковій інспекції у Хортицькому районі м. Запоріжжя для до оформлення. Однак, згідно зі ст. 284 КУпАП по справі про адміністративне правопорушення орган (посадова особа) виносить одну з таких постанов: 1) про накладення адміністративного стягнення; 2) про застосування заходів впливу, передбачених ст. 24-1 КУпАП; 3) про закриття справи.

Вказаний в ст. 284 КУпАП перелік видів постанов є вичерпним. Таким чином, постанову районного суду не можливо визнати законною та обґрунтованою, так як вона не відповідає вимогам закону”.

Вважаю таку практику судів виправданою та такою, що ґрунтується на вимогах чинного законодавства України. Адже суд не може довільно тлумачити норми, що є імперативними та не дають підстав суду приймати судові рішення, що не передбачені КУпАП.

Проте, існує і діаметрально інша практика судів апеляційної інстанції, яка підтверджує неоднакове застосування судами норм КУпАП, та вказує на можливість відправлення на доопрацювання матеріалів справи про адміністративне правопорушення навіть на стадії апеляційного розгляду при перегляді судового рішення, яке прийняв суд першої інстанції після розгляду по суті.

При цьому, відповідно до повноважень суду апеляційної інстанції, які зазначені в ст. 294 КУпАП, суд апеляційної інстанції за наслідками розгляду апеляційної скарги може вчинити виключно такі дії:

- 1) залишити апеляційну скаргу без задоволення, а постанову без змін;
- 2) скасувати постанову та закрити провадження у справі;
- 3) скасувати постанову та прийняти нову постанову;
- 4) змінити постанову.

Відтак, і суди апеляційної інстанції, у зв'язку з вищеописаними проблемами правозастосування, незважаючи на те, що жодна норма ні КУпАП, ні іншого закону, не передбачає можливості прийняття постанови про направлення справи на доопрацювання, ухвалюють судові рішення, що не відповідають вимогам Конституції України та законам України, зокрема:

1) постанова Апеляційного суду м. Києва у справі № 33/796/56/2014 від 09 січня 2014 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/36870989>:

“Постановою судді Печерського районного суду м. Києва від 25 листопада 2013 року ОСОБУ_2 було визнано винуватим за ст. 212-3 КУпАП, та на нього було накладено адміністративне стягнення у виді штрафу у розмірі 445 гривень.

Не погоджуючись із зазначеною постановою, ОСОБА_2 подав апеляційну скаргу, в якій просить скасувати вказану постанову, а провадження по справі закрити за відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення.

Дослідивши матеріали справи та доводи апеляційної скарги, суд апеляційної інстанції вважає її такою, що підлягає частковому задоволенню з таких підстав.

Так, з матеріалів справи вбачається, що протокол про вчинення адміністративного правопорушення ОСОБОЮ_2 для підпису не надавався, пояснення з приводу обставин, зазначених у протоколі, не відбирались. При цьому відмітка у протоколі про відмову ОСОБИ_2 від підпису протоколу здійснена особою, яка склала цей протокол, а саме Головою Ради адвокатів м. Києва Рафальською І.В. в порушення встановленого порядку, без складання відповідного акту та залучення понять.

За таких обставин, складений протокол про вчинення ОСОБОЮ_2 адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 212-3 ч. 1 КУпАП, не можна вважати таким, що був складений відповідно до вимог ст. ст. 254, 256 КУпАП. Ці обставини унеможливили розгляд справи про адміністративне правопорушення, оскільки взагалі впливали на обґрунтованість складання протоколу, та були підставами для повернення його до органу, який склав цей протокол, для дооформлення.

З огляду на викладене, керуючись ст. 294, КУпАП, суд апеляційної інстанції постановив: апеляційну скаргу ОСОБИ_2 задовольнити частково; постанову судді Печерського районного суду м. Києва від 25 листопада 2013 року про притягнення ОСОБИ_2 до адміністративної відповідальності за ст. 212-3 КУпАП — скасувати, а справу про адміністративне правопорушення повернути до Ради адвокатів міста Києва для належного виконання вимог ст. ст. 254, 256 КУпАП України, та з послідуочим направленням справи, за наявності для цього законних підстав, на новий судовий розгляд з урахуванням положень ст. 38 КУпАП”.

2) постанова Апеляційного суду м. Києва у справі № 33/2690/1246/2011 від 09 вересня 2014 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/20737368>:

“Постановою Дарницького районного суду м. Києва від 03 серпня 2011 року ОСОБУ_2 визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 212-3

КУпАП та накладено на нього адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 425 гривень.

Вивчивши матеріали справи, заслухавши пояснення ОСОБИ_2 та його захисника, які підтримали апеляцію та просили її задовольнити, думку прокурора, який заперечував проти задоволення апеляції, обговоривши доводи апеляційної скарги, вважаю, що апеляційна скарга підлягає частковому задоволенню, з наступних підстав.

Зокрема, вивченням матеріалів справи встановлено, що в них взагалі відсутні будь-які матеріали, якими встановлюється посадове становище ОСОБИ_2, як заступника начальника відділу ДАІ, а також те, що розгляд звернення ОСОБИ_4 доручався саме ОСОБИ_2, він мав повноваження і зобов'язаний був надавати відповідь на це звернення.

Виходячи зі змісту диспозиції ст. 212-3 КУпАП, суб'єктом даного правопорушення являється службова особа, яка у відповідності до законодавства була уповноважена та зобов'язана надати відповідну інформацію на запит фізичних або юридичних осіб і не надала, або надала таку інформацію несвоєчасно.

З цих підстав підлягають ретельній перевірці доводи апеляції ОСОБИ_2 про те, що він в даному випадку не являється суб'єктом відповідальності по ст.212-3 КУпАП.

З урахуванням викладеного, апеляція ОСОБИ_2 підлягає частковому задоволенню: постановою Дарницького районного суду м. Києва від 03 серпня 2011 року — скасувати, а матеріали справи з протоколом про адміністративне правопорушення повернути до прокуратури Дарницького району м. Києва для доопрацювання”.

3) постанова Апеляційного суду Хмельницької області у справі №33/2290/101/2012 від 12 квітня 2012 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/24489329>:

“Постановою Теофіпольського районного суду Хмельницької області від 06 березня 2012 року, ОСОБУ_1 звільнено від адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 212-3 КУпАП, обмежившись усним зауваженням.

Прокурор у протесті просить постанову суду скасувати, розглянути справу стосовно ОСОБИ_1 по суті, притягнути його до адміністративної відповідальності та накладити адміністративне стягнення у відповідності до вимог закону.

Вивчивши матеріали справи, перевіrivши доводи протесту, вважаю, що він підлягає частковому задоволенню, постановою суду підлягає скасуванню з направленням матеріалів справи на доопрацювання та належного складання адмінпротокола.

В протоколі про адміністративне правопорушення прокурор не вказав, які конкретно статті і вимоги якого законодавства порушив ОСОБА_1 при ненаданні відповіді на звернення ОСОБИ_2, хоча в диспозиції ч. 1 ст. 212-3 КУпАП є посилання на відповідні закони України; не зазначив, чи має останній право на отримання такої інформації, тим самим не виклав об'єктивну сторону складу вчиненого адмінправопорушення, чим порушив право на захист ОСОБИ_1.

За таких обставин постановою суду не може залишатись чинною, підлягає скасуванню, а справа направленню прокурору для усунення вище зазначених недоліків, для збору нових доказів вини чи невинуватості ОСОБИ_1, для підтвердження чи спростування доводів останнього про те, що умисних протиправних дій він не чиняв”.

4) постанова Апеляційного суду Запорізької області у справі №33-136/08 від 25 лютого 2008 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням:

[http://reyestr.court.gov.ua/Review/1562046:](http://reyestr.court.gov.ua/Review/1562046)

“Постановою Якимівського районного суду Запорізької області від 25 січня 2008 року, ОСОБА_1 підданий адміністративному стягненню за ст. 212-3 КУпАП у вигляді штрафу в розмірі 255 грн.

Згідно з судовим рішенням, ОСОБА_1 не надав інформацію, що підлягає наданню на запит юридичної особи, відповідно до Закону України “Про звернення громадян”, а саме неправомірно відмовився від надання інформації, в порушення ст. 33 Закону України “Про інформацію”.

В протоколі про адміністративне правопорушення, який було складено спеціалістом першої категорії прокуратури Якимівського району 16 січня 2008 року відсутні дані про місце, час вчинення і суть адміністративного правопорушення, вказано лише на неправомірну відмову в наданні інформації.

Таким чином, протокол не відповідає вимогам КУпАП, за таких обставин постанова суду підлягає скасуванню, а справа поверненню прокурору Якимівського району Запорізької області для додаткової підготовки.

Керуючись ст. ст. 293, 294 КУпАП України, суд постановив - постанову судді Якимівського районного суду Запорізької області від 25 січня 2008 року скасувати, а справу повернути прокурору Якимівського району Запорізької області для належного оформлення”.

Вважаю, що за відсутності в матеріалах справи про адміністративне правопорушення доказів, які підтверджують наявність в діях особи складу адміністративного правопорушення (при цьому протокол є лише одним із таких доказів), суд повинен приймати постанову про закриття провадження у справі на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП — відсутність події і складу адміністративного правопорушення. Відсутність в протоколі, зокрема, ідентифікаційного номеру особи правопорушника, характеристик з місця праці, інформації про заробітну плату чи наявність утриманців жодним чином не впливає на можливість суду встановити подію і склад адміністративного правопорушення.

Все вищенаведене вказує на вибірковість застосування судами норм КУпАП, при чому як судами першої інстанції, так і апеляційними судами, постанова яких є остаточною та подальшому оскарженню не підлягає. Таке довільне тлумачення норм КУпАП породжує неоднакове застосування судами вказаних положень КУпАП при вирішенні питання про притягнення особи до адміністративної відповідальності та постановлення з цього приводу судового рішення. У зв'язку з цим виникає і ряд інших проблем — затягування судового розгляду справи, що має наслідком неможливість притягнення особи до відповідальності, що призводить до порушення конституційних прав і свобод адвокатів, які є потерпілими в такій категорії справ та осіб, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення.

Відповідно до ч. 1 ст. 43 Закону України “Про Конституційний Суд України”, конституційне звернення - це письмове клопотання до Конституційного Суду України про необхідність офіційного тлумачення Конституції України та законів України з метою забезпечення реалізації чи захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина, а також прав юридичної особи.

Згідно з ст. 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Статтею 255 КУпАП визначено перелік осіб, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення, серед яких є, зокрема, уповноважений радою адвокатів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя член ради адвокатів стосовно правопорушення, що передбачене статтею 212-2 КУпАП — у частині, що стосується порушення права на інформацію відповідно до Закону України “Про адвокатуру та адвокатську діяльність”).

Розділом IV КУпАП передбачено порядок та умови здійснення заходів щодо притягнення особи до адміністративної відповідальності. При цьому, в ході оформлення матеріалів справи про адміністративне правопорушення, на особу, яка має право складати протокол, покладаються ряд прав та обов'язків.

В цей же час, приймаючи постанови про направлення матеріалів справи на доопрацювання, суди, всупереч нормам КУпАП, своїми незаконними та неправомірними, на наш погляд, діями зобов'язують особу, яка має право складати протокол, вчинити ряд дій, пов'язаних з доопрацюванням матеріалів справи про адміністративне правопорушення.

Судові рішення є обов'язковими до виконання на всій території України (ч. 5 ст. 124 Конституції України), а обов'язковість рішень суду є однією із основних засад судочинства (п. 9 ч. 3 ст. 129 Конституції України).

Відповідно до ч. 3 ст. 13 Закону України “Про судоустрій та статус суддів”, невиконання судових рішень має наслідком юридичну відповідальність, установлену законом.

Тобто як суди першої інстанції, так і апеляційні суди, своїми постановами про направлення матеріалів справи на доопрацювання безпосередньо зобов'язують особу, яка має право складати протокол (в даному випадку — уповноваженого Радою адвокатів Львівської області на складення протоколів про адміністративні правопорушення), зокрема: збирати конфіденційну інформацію про особу правопорушника (ідентифікаційний номер особи, відомості про її місце проживання та майновий стан, тощо), здійснювати повторний виклик цієї особи, повторно складати протокол про адміністративне правопорушення та знову направляти матеріали справи до суду.

Такі судові рішення грубо порушують права особи, яка має право складати протокол про адміністративне правопорушення. Адже згідно з ч. 2 ст. 7 КУпАП, провадження в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності.

Статтею 19 Конституції України передбачено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до ч. 1 ст. 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Тому як суди першої інстанції, так і апеляційні суди, приймаючи постанови про направлення матеріалів справи на доопрацювання, грубо порушують конституційні права та свободи особи, яка має право складати протокол про адміністративне правопорушення, покладаючи на неї ряд обов'язків, про що вказувалось вище.

Необхідність в офіційному тлумаченні зазначених положень КУпАП полягає і в тому, що подібна діаметрально протилежна практика застосування апеляційними судами одних і тих самих норм не підлягає перегляду в касаційному порядку. Частина 10 статті 294 КУпАП передбачає, що постанова апеляційного суду набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною й оскарженню не підлягає, тому потерпілий (яким є адвокат, право якого на інформацію порушено) не має права оскаржити її в касаційному порядку чи до Верховного Суду України. Більше того, особи, які мають право складати протоколи про

адміністративні правопорушення (ст. 255 КУпАП), не наділені правом навіть на подання апеляційної скарги. Тому іншим чином вирішити проблему застосування норм КУпАП, аніж надати офіційне тлумачення цих норм, неможливо.

Відтак, оскільки, існує практична необхідність у офіційному тлумаченні норм Кодексу України про адміністративні правопорушення, з метою забезпечення конституційного порядку у сфері притягнення осіб до адміністративної відповідальності та належної реалізації конституційного права на справедливий суд, відповідно до п. 4 ч. 1 ст. 13, ст. 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, розділу II Регламенту Конституційного Суду України,

прошу Конституційний Суд України,

прийняти рішення щодо офіційного тлумачення частини першої статті 284 Кодексу України про адміністративне правопорушення у взаємозв'язку з пунктом 2 частини 1 статті 278 Кодексу України про адміністративні правопорушення (*Відомості Верховної Ради УРСР від 18.12.1984 — 1984 р., № 51, стаття 1122*) щодо того, чи вправі судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів при розгляді справ, передбачених статтею 221 Кодексу України про адміністративні правопорушення, приймати постанови про направлення справ на доопрацювання (дооформлення) до органів, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення.

Додатки:

1. копія цього конституційного звернення — у двох примірниках;
2. копія постанови Яворівського районного суду Львівської області від 14 травня 2015 року у справі про адміністративне правопорушення № 460/1217/15-п — у трьох примірниках;
3. копія постанови Галицького районного суду м. Львова від 26 травня 2015 року у справі про адміністративне правопорушення № 461/5236/15-п — у трьох примірниках;
4. копія постанови Луцького міськрайонного суду Волинської області у справі № 161/20480/14 від 19 грудня 2014 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/42054798> — у трьох примірниках;
5. копія постанови Голосіївського районного суду м. Києва у справі № 752/14375/14 від 11 вересня 2014 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/40412882> — у трьох примірниках;
6. копія постанови Обухівського районного суду Київської області у справі № 372/3612/14 від 28 липня 2014 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/40013313> — у трьох примірниках;
7. копія постанови Апеляційного суду Вінницької області у справі № 33-508/10 від 11 листопада 2010 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/13368554> — у трьох примірниках;
8. копія постанови Апеляційного суду Полтавської області у справі № 33-274/2011 від 30 вересня 2011 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/47669844> — у трьох примірниках;
9. копія постанови Апеляційного суду Донецької області у справі № 533/5129/12 від 24 липня 2013 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/33221601> — у трьох примірниках;
10. копія постанови Апеляційного суду Запорізької області у справі № 33-452/2009 від 23 червня 2009 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/9160495> — у трьох примірниках;
11. копія постанови Апеляційного суду м. Києва у справі № 33/796/56/2014 від 09 січня 2014 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням:

<http://reyestr.court.gov.ua/Review/36870989> — у трьох примірниках;

12. копія постанови Апеляційного суду м. Києва у справі № 33/2690/1246/2011 від 09 вересня 2014 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/20737368> — у трьох примірниках;

13. копія постанови Апеляційного суду Хмельницької області у справі №33/2290/101/2012 від 12 квітня 2012 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/24489329> — у трьох примірниках;

14. копія постанови Апеляційного суду Запорізької області у справі №33-136/08 від 25 лютого 2008 року, отримана з Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/1562046> — у трьох примірниках;

15. копія протоколу про адміністративне правопорушення серія ЛВ № 05/05-05/2015 від 05 травня 2015 року — у трьох примірниках;

16. тексти статей 278, 284 Кодексу України про адміністративні правопорушення, офіційне тлумачення яких необхідно дати, із зазначенням джерел їх опублікування — у трьох примірниках;

17. оригінал виписки з протоколу № 4 засідання Ради адвокатів Львівської області від 27 червня 2013 року — у трьох примірниках.

З повагою,

**Член Ради адвокатів Львівської області,
Уповноважений Радою адвокатів Львівської області
на складання протоколів про адміністративні правопорушення,
адвокат Прокопишин Богдан Миколайович**